

Ivana Hasalová

Náhrobní kámen vydal své tajemství

Splendidum družstvo

Náhrobní kámen vydal své tajemství

IVANA HASALOVÁ

Splendidum družstvo • Vražné, Hynčice

Náhrobní kámen vydal své tajemství

Copyright © Ivana Hasalová, 2006

Cover © Ivana Hasalová, 2022

Czech Edition © Splendidum družstvo

Vražné, Hynčice, 2022

První el. vydání

ISBN 978-80-7681-126-3 (EPUB)

ISBN 978-80-7681-127-0 (MOBI)

ISBN 978-80-7681-128-7 (PDF)

Žádná část elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele.

Kontakt na nakladatelství – i.s.kris12@gmail.com

Obsah

Prolog

Chrám nápisů v Palenque

Zvláštnosti Mezoameriky, které nedokáže nikdo vysvětlit

Proč Mayové záhadně zmizeli?

Tajemní Olmékové

Kdo byl Vládce Pacal?

Nejnovější objevy v Palenque

Proč se stavěly pyramidy po celém světě i v Česku?

Co prozrazuje Popol Vuh – Bible Mayů

Odkrytí obrazů na basreliéfu na náhrobním kamenu v Pyramidě
nápisů

Mayové a orgie

Mayské písemnictví

Výklady o Atlantidě Edgara Cayceho - americký fenomén

Zdroje

Prolog

Nechci zpochybňovat výsledky bádání Cotterella a Wojnara, přesto sami uznáte, že překlady (viz. obr. níže) vytvořily dílky, kde při bujné fantazii si můžete vybarvit lecjaké bytosti a předměty podobné moderní technice.

Přesto nejde upřít Cotterellovi, že se mu podařilo přijít na to, že výjev na náhrobním kameni v Palenque v Chrámu nápisu má pokračování, díky zrcadlovému obrazu a lemu se značkami. Tyto značky nejsou žádné hieroglyfy, a proto se taky nikomu nepodařilo je dosud přeložit, rozhodně se nejedná o žádné dosud známé písmo.

Značky jsou vodítko pro rozkrytí obrazu.

A díky bočním znakům, kde minimálně tři z nich prozrazují, jak skládačku složit se můžeme podívat, co znázorňují a že jde o správný postup, dokládá to, že postranní značky i při složeném obrazu do sebe krásně zapadnou a výjev je jasný a srozumitelný.

Nahlédněme společně do tajů Palenque, které ještě nevydalo všechno svoje tajemství a poodhalme, aspoň něco z toho, co mexická vláda utahuje před světem.

(Priorita tohoto objevu je zaregistrována v roce 2006 u notáře)

*Zrcadlené předlohy přes sebe v počítači – Jiří Wojnar (Bestseller
v kameni)*

Překlady acetátové kopie – Maurice Cotterell (Mayská proroctví)

Chrám nápisů v Palenque

Hluboko v mexické džungli se skrývají ruiny velkého mayského města Palenque. Je známé svou úchvatnou architekturou, rozlehlými chrámy, uměleckými díly a poklady a již po staletí sem láká badatele, vykradače hrobek a archeology. Na místě se nachází Chrám nápisů, v němž je uložena hrobka jednoho z nejslavnějších mayských vůdců Palenque – Pakala. Nález jeho sarkofágu ve 20. století ohromil svět a od té doby je obklopen kontroverzí.

Pyramida nápisů

Chrám nápisů, který se nachází v dnešním mexickém státě Chiapas, patří k nejznámějším památkám mayského světa a je největší mezoamerickou stupňovitou pyramidovou stavbou. Jeho starověký název zněl Lakamha ("Velká voda") a jeho moderní název pochází z nedaleké španělské koloniální osady Santo Domingo de Palenque. O existenci zříceniny se nevědělo až do roku 1773, kdy ji objevil španělský badatel Ramon de Ordonez y Aguilar. I poté bylo Palenque několikrát znovuobjeveno a ztraceno až do roku 1841, kdy objevitelé John Lloyd Stephens a Frederick Catherwood (považovaní za průkopníky mayské archeologie) zdokumentovali a ve své knize uvedli ilustrace tohoto místa. Jejich zprávy byly přesnější i obsáhlejší než malé množství dříve publikovaných zpráv o starověkých mezoamerických kulturách.

Na vrcholu slavné devítistupňové pyramidy byl postaven poměrně velký obdélníkový chrám, zdobený deskami, bohatě zdobený basreliéfy a reliéfními hieroglyfickými nápisy (odtud název chrámu). Právě zde, v podlaze z pevných dobře opracovaných kamenných desek (obvykle byla dlážděna po částech), objevil Luilier řadu kruhových dílců, uzavřených kamennými válcovitými zátkami. Jejich vyjmutím archeolog pomocí otvorů zvedl kvádr a našel pod ním kamenné schůdky, které sestupovaly do hloubky pyramidy. Tunel široký asi 1,8 m shora zpevňoval falešnou klenbu charakteristickou pro mayskou architekturu.

Do hloubky 25 m vedly k pohřební komoře (ležela 1,5 m pod úrovní terénu) strmé schody sestávající ze dvou vícesměrných stupňů po 45 a 27 schodech. Z ní vedly úzké větrací šachty. Posledních šest stupňů schodiště starověcí stavitelé pečlivě zakryli, protože chtěli skrýt doprovodné oběti: pět urozených mladíků a

jednu dívku, kteří zřejmě zemřeli násilnou smrtí. Vchod do krypty, kde se nacházel sarkofág, byl přehrazen trojúhelníkovým kamenem.

Hrobka Pakala

Chrám nápisů byl postaven speciálně jako pohřební památník pro K'inicha Janaab' Pakala, vládce Palenque v 7. století n. l., jehož vláda nad oblastí trvala téměř 70 let. Stavbu tohoto památníku zadal sám Pakal v posledním desetiletí svého života a dokončil ji jeho syn a nástupce K'inich Kan B'alam II. krátce po roce 683 n. l.

Stavba se skládá z "chrámové" konstrukce, která se nachází na vrcholu osmistupňové pyramidy o celkem devíti úrovních. Na vrcholu pyramidy se nachází chrám, který se skládá ze dvou chodeb rozdělených řadou sloupů a krytých klenutou střechou. Chrám i pyramida měly na sobě silnou vrstvu štuky a byly natřeny červenou barvou, jak bylo běžné u mnoha mayských staveb.

*Štukový reliéf v paláci, ruiny Maya v Palenque, podle kterého nakreslil
Ricardo Almendáriz reliéf*

Pět vchodů v přední části stavby je obklopeno pěti pilíři, na nichž jsou vyřezávané obrazy i hieroglyfické texty v mayském písmu. Chrám nápisů dostal své jméno podle tří hieroglyfických tabulek, známých jako Východní tabulka, Střední tabulka a Západní tabulka, na vnitřních stěnách chrámu. Tyto tabulky zdůrazňují myšlenku, že události, které se staly v minulosti, se budou opakovat ve stejný kalendářní den, a tvoří druhý nejdelší známý mayský nápis, 617 glyfů. Sloupce E až F označují začátek záznamu různých událostí v Pakalově životě, který pokračuje až do posledních dvou sloupců na tabulkách; ty oznamují jeho smrt a jmenují Kan B'alama II. jako jeho dědice. Všechny tabulky, kromě posledních dvou sloupců, byly dokončeny za Pakalova života a zaznamenávají přibližně 180 let historie města od 4. do 12. k'atuhu.

Velkolepý objev Pakalova sarkofágu

Přestože Palenque a Chrám nápisů byly navštěvovány a studovány více než dvě stě let, trvalo až do 20. století, než se podařil objev, který změnil pohled světa na mayské pyramidy. V roce 1952 objevil archeolog Alberto Ruiz v podlaze Chrámu nápisů padací dveře. Odstranil kamennou desku na horní plošině, aby objevil chodbu, která pronikala hluboko do pyramidy.

Vzácný náhrobní kámen na vrcholu Pakalovy pohřební komory a pod jeho nefritem pokrytým pozůstatky, jak byly nalezeny

Tento tunel byl po staletí zablokován zeminou a kamením, takže sestup do stavby byl obtížný a nebezpečný. Odstranění zasypu trvalo téměř dva roky a během tohoto procesu byly nalezeny obětiny z nefritu, mušlí a keramiky, které vypovídaly o významu tohoto místa. Ruiz a jeho tým se nakonec dostali do podzemní místnosti, kde byl objeven 20tunový kamenný sarkofág s krásně vyřezávaným víkem obsahující hrobku krále Pakala.

Antropologické muzeum v Mexico City. Pohřební šaty krále Pakala z Palenque

Zadní galerie, jejíž podlaha je o 15 cm vyšší než podlaha vnější galerie, se skládá ze tří nezávislých místností různých velikostí, mezi nimiž je ta centrální největší. Z této místnosti je otvorem v podlaze zakrytým odnímatelnou monolitickou deskou přístup na dvouramenné schodiště, které sestupuje z chrámu do Pakalovy pohřební komory.

Toto architektonické uspořádání umožňovalo starým Mayům provádět úkony uctívání předků, dokud nebyla sestupná šachta ve starověku záměrně zasypána sutí.

V letech 1949-1958 prováděl Ruz Lhuillier, jak bylo výše zmíněno vykopávky v Chrámu nápisů. Po čtyřech terénních sezónách odkryl schodiště vedoucí do Pakalovy pohřební komory. Hrobka byla nejprve přístupná z konce schodiště, ale později byla uzavřena a poslední schody, které vedly k tomuto původnímu přístupu, byly zakryty podlahou na vyšší úrovni, čímž vznikla

chodba. Na konci chodby je vyvýšená plošina, která umožňuje přístup do komory trojúhelníkovými dveřmi nedokonale uzavřenými trojúhelníkovou deskou. Čtyři schody sestupují na vyvýšenou podestu tvořenou mohutným šikminou opřenou o sarkofág, která vyplňuje celou severojižně orientovanou místnost. Podhled komory je pozoruhodně korunován dvěma konsektivními přímými klenbami, které kříží mohutné kamenné klenáky.

Jižní klenba kryje vstup, sahající od dveří k první polovině podesty, zatímco vyšší klenba představuje vlastní podhled komory. Dva obdélníkové výklenky s křížovou klenbou charakterizují východní a západní obvodovou stěnu.

Ruiny Palenque

Samotná hrobka je pozoruhodná svým velkým, mistrně vyřezávaným sarkofágem a štukovými sochami zdobícími stěny. Nalezená rakev byla ojedinělým kamenným blokem pro Pakalovo tělo s bohatými ozdobami, které ho doprovázely, včetně nefritové posmrtné masky a nefritových šperků. V jedné ruce držel krychli a v druhé kouli.

Zajímavé je, že víko Pakalova sarkofágu váží 7 tun a rozměry průchodu v Chrámu nápisů naznačují, že se do něj nemohl vejít.

Díky tomu je Chrám nápisů poněkud unikátní a mnozí se domnívají, že byl postaven právě kolem sarkofágu jako místa posledního odpočinku lorda Pakala.

Pohřební komora svými rozměry (délka 7 m, šířka 3,75 m a výška 6,5 m) odpovídala standardním parametrům běžného mayského chrámu. Na stěnách komory se dochovala vyobrazení devíti lidských postav, konvenčně nazývaných vládci noci – jednalo se o vládce devíti podzemních úrovní. Uprostřed hrobky se nacházel sarkofág z jednoho kamenného bloku (o rozměrech 3 x 2,1 x 1,1 m), který byl upevněn na šesti krychlových nohách.

Víko Pakalova sarkofágu je vyrobeno z jediného kamene. Má obdélníkový tvar a na různých místech měří na tloušťku 245 až 290 milimetrů (zhruba 9-11,5 palce). Je široké 2,2 metru a dlouhé 3,6 metru (přibližně 7 stop krát 12 stop). Na horní straně a po stranách se nacházejí řezby.

Když Ruz Lhuillier hrobku objevil, spolu se svými muži ji pečlivě zvedal pomocí čtyř zvedáků, zvedal ji po kouskách a zároveň do mezer vkládal malé kousky dřeva, aby ji udržel na místě.

Víko sarkofágu

Vyřezávané okraje víka sarkofágu vyprávějí o událostech z Pakalova života a života jeho královských předků. Na jižní straně je zaznamenáno datum jeho narození a datum úmrtí. Na ostatních stranách je uvedeno několik dalších pánů Palenque a data jejich úmrtí. Na severní straně jsou uvedeni Pakalovi rodiče a data jejich úmrtí.

Na bocích a koncích samotného sarkofágu je osm fascinujících rytin Pakalových předků, kteří se znovuzrodili jako stromy. To ukazuje, že duchové zesnulých předků nadále živí své potomky.

Mezi vyobrazení Pakalových předků a bývalých vládců Palenque patří např:

Dvě vyobrazení Pakalova otce K'an Mo' Hixe, který se znovuzrodil jako strom nance.

Dvě zobrazení Pakalovy matky Sak K'uk', která se znovuzrodila jako kakaovník.

Pakalova prababička, Yohl Ik'nal, je zobrazena dvakrát, znovuzrozená jako strom zapote a avokádový strom.

Janahb' Pakal I, Pakalův dědeček, znovuzrozený jako strom guava.

Kan B'ahlam I. (vládce Palenque 572-583), znovuzrozený jako strom zapote.

Kan Joy Chitam I. (vládce Palenque asi 529-565 n. l.), zrozený jako avokádový strom.

Ahkal Mo' Nahb' I. (vládce Palenque asi 501-524 n. l.), znovuzrozený jako strom guava.

Král Chan Bahlum II. z Palenque v lednu 690

Paní Kanal-Ikal z boku Pakalova sarkofágu

Lady Kanal-Ikal [Pakalova prababička] a lady Zac-Kuk [Pakalova matka] byly velmi neobvyklé osobnosti, protože jsou jedinými ženami, u nichž si můžeme být jisti, že vládly jako skutečné královny. Nebyly ani manželkami, ani, jako v případě paní Wac-Chanil-Ahau z Naranjo, regentkami mladých dědiců. Přesto už svým postavením vládkyň vytvářely vážná dilemata pro vládu svého království.

Když trůn v Palenque přešel prostřednictvím Kanal-Ikal na její děti, stal se výsadou jiného rodu, neboť mayská šlechta počítala rodinnou příslušnost prostřednictvím svých mužů.

Paní Kanal-Ikal a paní Azc-Kuk byly legitimními vládkyněmi, protože byly dětmi králů a jako takové byly příslušnicemi stávající královské linie. Potomci z jejich manželství však patřili k otcovské

linii. Pokaždé, když tyto ženy zdědily královský trůn a předaly jej svým dětem, trůn automaticky sestoupil po další rodové linii. Tento druh skoku přerušil vazbu mezi rodovou linií a dynastií v následnictví.

Zdobené pilastry v Chrámu nápisů

Nikdy se nedozvíme, co Pakal zamýšlel pro šest pilířů svého chrámu, protože jeho syn Kan-Balam využil toto velmi veřejné místo k tomu, aby ukázal rituál, při němž se stal dědicem a prokázal svou božskou povahu. Jeho umělci použili čtyři vnitřní pilíře k tomu, aby na nich vyobrazili předky, kteří šestiletého dědice představují z přední části pyramidy. Obraz potvrzoval Kan-Balamovo božství tím, že ukazoval K'awilovu sekeru pronikající do jeho čela a jednu z jeho nohou proměňující se v hada. Je to jak dětský dědic (ba ch'ok neboli "první výhonek" rodu), tak ztělesnění božství zosobněného v K'awilovi.

Zvláštní "psychodukt"

Zajímavým prvkem Chrámu nápisů je psychodukt (neboli dutá trubka), který vede z hrobky po stranách vnitřního schodiště až k podlaze chrámu. O jeho účelu bylo navrženo mnoho teorií, například že slouží jako kanál, kterým Pakalův duch komunikuje se svými potomky během rituálů pouštění krve nahoře. Na základě pozorování, že během zimního slunovratu se zdá, že slunce zapadá